

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૧૮૧

વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ નામગુલ એ જા.દ

વિષય

નથી તે
 સરવને જીય છે
 તેના માટે રહેવાનું કોઈ મકાન નથી પણ પોતાની કુદરતથી
 હરજો લાજર છે તેને ખાવા પીવાની જરૂર નથી ખાકી સરવે
 તેના પેદા કરનારને જોરાકીની જરૂર છે તેને કોઈ મારો શકતું
 નથી તે સરવેને મારી શકે છે, તે પરવરદીગાર તમામ જીવજાતી પાક
 અને પાકીમ છે એટલે તેને કોઈ જાતનો એવ નથી જેમકે ચાંધણ
 થણું, આમાર પડણું, ઝુલમ કરવો વગેરે તો તે પરવરદીગારનીજ
 બંધગી કરવી વાજબી અને લાજીમ છે,

શીરક કરનારને ખુદા નહીં બક્ષે તે આ-
 યત, અને હૃં ઐલી ઐં હૃં ખુદા ન
 હોવાની સાબેતીની દલીલો.

કોલદલાહો તઆલા ઇન્નદલાહ લા-

૪૮ મી

કદી બખશસે નહીં, વના ગુનાહ જેને તાલશી તેના ગુનાહ
માફ કરી આપશે, અને જે કોઈ ખુદા સાથે શીર્ક કરે તે તેણે બોહ-
તાન બાંધ્યું મોહટા ગુનાહનું, મોઅમેનીન ખુદાની ઝાતમાં શીરક કર-
વો એટલે જે ખુદા વહદહુ ક્ષાશરીક તમામ જહાનનો પૈદા કરનાર છે
તેને મુકાને શીરીસ્તાને અથવા સુર્ય કે ચંદ્રને અથવા કોઈ અવલી-
યાને અથવા કોઈ માણસને ખુદા કહેવો તે ખુદામાં શરીક કરવું છે,
અને તે તમામ ગુનાહોમાં મોહટો ગુનાહ છે, અને ખુદાએ ફરમાવ્યું
કે જેના આહીશ તેના તમામ ગુનાહ માફ કરી આપીશ પણ શીર-
કનો ગુનાહ માફ નહીં કરે, શીરક બહુજ સખ્ત અને ખતરના ગુનાહ
છે, હઝરતે રસુલે ખુદા સબ હઝરત અલીને ફરમાવ્યું બાઅલા તમેને
માનવાવાગત ત્રણ ટોળા થશે તેમાંના બે ટોળાં જહાનમાં જશે અને એક
ટોળું જન્મતમાં જશે, એકતો એ કે જે તારા મસ્તબાને ઘટાડી નાં-
ખશે અને તારી સાથે દુશમની કરશે તે, અને બીજો એ ટોળું કે
તને ખુદા કહેશે તે, એ બન્ને ટોળાં જહાનમાં છે, અને જે તને પો-
તાનો ઇમામ અને પેશવા બાણશે અને તારી સાથે મોહખ્ખત સખ-
શે તે જન્મતમાં જશે.

હજરત અલી અં પ્રમાવ્યું કે મેં મારા હખીય ૬૦ રસુત્રે ખુદા સં થી સાંભળ્યું છે કે આપે ફરમાવ્યું કે મોઅમીન દુન્યાથી બચ અને તેના ઉપર તમામ દુન્યામાના રહેનારા જોડલા ગુનાહ હોય તોપણ મોત છે તે તેના ગુનાહોનો કશ્કારો થશે, અને તે પછી આ ઉપર લખેલી આયત પડ્યા તેમાં ફરમાવ્યું કે શીરક કરનારને ખુદા માફ નહીં કરે તે સીવાય વાઅલી તારા શીઆહ અને મોહીબ્બોના ચાહશે તેના ગુનાહ માફ કરી આપશે, એક નકલ સાંભળી છે કે એક મોઅમીન પુરાસાન જતો હતો ત્યાં રસ્તામાં એક એવું ગામ આવ્યું કે તેઓ હજરત અલી અંને ખુદા કહેતા હતા, અને જે અલીને ખુદા ન કહે તેને મારી નાંખતા હતા તેને ગામમાં ઉતરવા દેતા નહતા, આ બીચારો ત્યાં ફસાઈ ગયો અને ત્યાં રેહવાનું થયું તેથી જાહેરમાં પોતે પણ અલીને અલ્લાહ કહેવા લાગ્યો, તેથી એ લોકો સમજ્યા કે આ પણ અમારી સાથે મળતો છે, કેટલાક દીવસ પછી મજકુર શખસે જેને ધરે ઉતર્યો હતો તેને પુછ્યું કે મને એક બાબત પુછવી છે તેનો ખરો જવાબ આપી મારા મનનો શક દુર કરો, ધરધણીએ કહ્યું કહો એતે શું છે ? તેણે કહ્યું આપણા એતેકાદ છે કે હજરત અલી ખુદા છે તે ખરીવાત છે એમાં જરા પણ શક નથી, પણ એ આપણા માલીક તમામ જહાનના પૈદા કરનાર હજરત અલી વીશે કેટલાક કહે છે કે તેઓ નમાઝ પડતા હતા તો એ વીશે શક છે કે એ વાત ખોટી હશે, પણ શા ઉપરથી લોકોએ એવું ખોટું તોહમત મુક્યું હશે તે જાણવા ચાહું છું માટે જો આપને ખબર હોય તો બતાવો, તે લોકોએ કહ્યું અરે તું કેવો જાહીલ અને નાદાન છે? કે જે ખરી બાબત અને આપણા મૈલા

આપણા માલીકની તારીફની વાતછે તેમાં તને શક લાવવાનું કારણ શું છે? ખરી વાત છે તેઓ નમાઝ પડતા હતા એટલે સુધી કે રાતના જાગતા અને નમાઝ પડતા અને રોતા અને ગશ થઈ જતા હતા, એટલે સુધી કે નમાઝમાં સીજદાની અંદર તો શહીદ થયા છે, આ શખ્સે કહ્યું એ તમામ વત ખોટી છે મારા ધ્યાનમાં આવતી નથી, તે લોકોએ કહ્યું અરે એવું બેલ નહીં એ દીન યમ જમશ, આ શખ્સે કહ્યું જો એ ખરી વાત હોય તો તેમાં એક સવાલ ઉત્પન્ન થાયછે, તેઓએ કહ્યું તે શું ? આ શખ્સે કહ્યું તમે બરાબર વીચારીને કહો કે હઝરત અલી નમાઝ પડતા હતા તે કેની નમાઝ પડતા હતા ? તે રાતના ઇઆદત કરતા હતા તો કેની ઇઆદત કરતા હતા ? તેઓ ગશ ખાઈ જતા હતા તે કેના પૈદાથી ગશ થતા હતા ? આ સાંભળીને ત્યાં બેઠેલા સરવે જણ વીચારમાં પડી ગયા, અને સમજી હતા તેથી બહુજ ઉંડો વીચાર કરીને જવાબ આપ્યો કે જો ભાઈ આમાં તો અમો પણ ગુચ્છવાઈ ગયા કેમકે જો એમ કહીએ કે તે બીજા કોઈની ઇઆદત કરતા હતા તો ખુદા તે શીવાય બીજાને ઠેર છે, અને એમ કહીએ કે પોતાની ઇઆદત કરતા હતા તો એતો બનેજ નહીં, જે ખુદા હોય તેને શી જરૂરત કે પોતાની ઇઆદત કરે, માટે હવે તુંજ આનો ખુલાસો કર, પછી તેણે કહ્યું ખુદા છે તે વદદહુ લાશરીક એકજ છે તે ન જોવામાં આવે છે ન મરે છે ન કોઈનો મોહતાજ છે, અને હઝરત અલી અં તેના બંદા છે પણ મારા તમારા જેવા નહીં તે ખાસ બંદા અવસીયા અને માલીકના એવા પ્યારા કે તેઓને ધણી સત્તા અને શક્તી આપી હતી એટલે સુધી કે મુરદાને

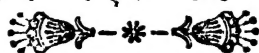
પણુ જીવતુ કરતા હતા, આ સાંભળીને તેઓએ પોતાના ઉઘટા એને-
કાઢી તૌળા કરી અને ખરો રસ્તો પકડ્યો, તો અએ મારા મહેન-
જાનો જેમ બને તેમ હકરરતા ઉપર મનજીત રહ્યો, અને જે લોકો
હકરરત અલી અં ના મ્હોટા મ્હોટા મોચ્ચજા જોઈને એ જનાબને
ખુદા કહે છે તો તેઓની ભુદા છે, જુવો તે વીશે કેટલાક એવા દા-
ખલા આપું છું કે જરા વીચાર કરે તોપણ સમજમાં આવી જાય,
અગર હકરરત અલી અં ના જોર ઉપર અજબ થઈ ખુદા કહેતા
હોય કે તેઓએ જે આંગળીયાં હજારો મણનો ખેંચરનો મ્હોટો દા-
વાજો ઉપાડી હાથમાં અધર લઈ ખંદકનો પુત્ર જનાબોને હજારો મા-
ણસોને તેના ઉપરથી પાર ઉતાર્યા, તો હું તમોને તેથી ધણીજ વ-
ચીત્ર અને અજબ બાબત કહું છું કે હકરરતે હુત અં ની કૈમી
નીતી વીરુદ્ધ ખરાબ કૃત્યો કર્યાં ત્યારે ખુદાના હુકમથી તેઓના સા-
ગમને ઝમોન સુધાં ઉપાડીને જીવરુદ્ધે ઉચા કર્યાં હતાં, તો જો
એવી બાબત કૃત્યથી ખુદા કહેવાય તો જીવરુદ્ધને ખુદા કહેવા જો-
ઈએ, તેમજ હકરરત અલી અં ચેડીવારમાં હજારો ગાઉ છેટે જતા
તો એ ખગર હશે કે જ્યારે હકરરતે યુસુફ અંને તેઓના ભાઈઓએ
કુવામાં નાખ્યા ત્યારે જીવરુદ્ધને પદ્મનાભ કમ થયોકેયુસુફને ખચાવ, તેવખે
જીવરુદ્ધ સીદરતુલ મુન્નહા એક માનસા આસમાનની પણ ઉપર હતા
ત્યાંથી એટલી ઝડપથી આવ્યા કે હજુ યુસુફ કુવાને તળીએ પહોંચ્યા નહતા
ત્યાં આવીને અધરથીજ ખચાવી લંધા તો વીચારે કે એક આસ-
માનથી બીજા આસમાનનું છેટાપણું પાંચસો વરસના રસ્તા જેટલું છે
તો એવા એવા સાત આસમાનનો પથ કે હજારો વરસના
છેટાપણા જેટલો રસ્તો એટલીવારમાં આવ્યા કે યુસુફ અં ને

કુવામાં નાંખ્યા પછી નીકળ્યા અને તળીએ પડવાની પહેલે પહોંચી ગયા તે કેટલી અજાણ્ય અને બીચીત્ર વાત છે ? તો જો એવા કારણથી હઝરત અલીને ખુદા કહેતા હોય તો જીવરખલિને ખુદા કહેવા જોઈએ. હાસલકલામ જીવરખલ છે તે હઝરત અલી અં ના ધરના એક ખાદીમ તરીકે છે, તો જેના ખાદીમને આવી આવી શકતી અને કુચ્વત છે તો તેના આકા અને મોલાને હોય તેમાં શી નવાઈ ? આરે જીવરનો દરવાજો તો એક દરવાજો હતો, પણ આખી દુન્યાને હઝરત અલી અં એક આંગળી ઉપર અપર ઉપાડીને આસમાન સાથે ભટકાવે તોપણ કાંઈ નવાઈ નથી.

પૈગમ્બર અને ઇમામની તાઅરીફ.

જાણવું જોઈએ કે પૈગમ્બર અને ઇમામ ખુદાના તરફથી દીનના રસ્તો બતાવનાર છે; તેઓ તમામ ગુન્હાથી પાક હોયજ, કોઈ પણ નાનો અથવા મોટો ગુનાહ કરેજ નહીં, તેઓ કોઈ ઉપર જીલમ કરે નહિ, અને કોઈનો માલ ખાય નહીં, ગરીબ યતીમ, મીસકીન ઉપર રહમ કરે, અને પોતાની પયગમ્બરી અને ઇમામતની સાખીતી માટે મોઅજ્જો દેખાડી શકે, જેમકે કોઈ કહે તો મુરદાને જીવતો કરી શકે, આપણા દીલની વાત જાણવા ચાહે તો જાણી શકે વીગેરે.

એક ખોટા ઇમામની હીકાયત.

જાણવું જોઈએ કે ખરી ખોટી વાત છુપી રેહતી નથી, અહીં-યાં એક ખોટા ઇમામની હીકાયત લખવામાં આવે છે.

મનકુસ છે કે એક શખસે દાવ્યવો કૈયો કે હું આખર જમા નાતો ઇમામે “મહેદી” છું અને એવો ફરેખ કયો કે તેથી ધણા લોકોએ તેને કબુલ કર્યો એટલે સુધી કે તે શેહરનો બાદશાહ પણ તેના ફરમામાં આવી ગયો અને તેને ઇમામે મહેદી કેહવા લાગ્યો, પણ બાદશાહનો એક દામાદ (જમાઈ) મોહટો આલીમ હતો તેણે તેની તાબેદારી કરેલ નહીં તેથી તે ખોટા ઇમામના દીલમાં દગદગો રેહતો હતો કે આલીમ છે તે આખર મારા ફરેખને ઉઘાડો પાડી આપશે તેથી તેનો ઇશાજ કરવો બેધએ એવા ખીયાલથી એક દીવસે બાદશાહને ખુબ માન આપીને કહ્યું કે તમામ જણાઓએ મારી તાબેદારી કરી પણ તારા દામાદે હજી સુધી મારી મુક્કાદાત પણ લીધી નથી.

આ સાંભળવાથી બાદશાહને ખહુજ ગુસ્સો આવ્યો અને પોતાના દામાદને કાગળ લખ્યો કે હૈફ છે તારા ઇલમપર કે ઇમામ અલયહીરસલામે જહુર ફરમાવી નેહજી સુધી તુ એને મળવા આવ્યો નહીં અને બએઅત કરી નહીં માટે હવે જો સુસતી કરી તો જાણુજે કે તારી બન મદ.

જ્યારે અવી ધમકીનો કાગળ આલીમ ખાસે ગયા તો આલીમે જવાબ લખ્યો કે લોકોની સામે બએઅત કરતા મને શરમ થાય છે માટે જુમ્માને દીવસે આગર નમાઝની બાદ મસજીદના મીનારા પર તમો તથા ઇમામે સાહેબ આવો તો હું સાં આવીને બએઅત કરીશ.

આ મુજબનો જવાબ જવાથી ઇમામ સાહેબે અને બાદશાહે બંનેએ કબુલ કર્યું અને વાયદા મુજબ બંને જણુ મીનારાપર જઈને બેઠા અને આલીમ પણ પોતાના વાપરા મુજબ તેમણે વખતે હાજર

થયા અને પોતાની સાથે એક તાવીજ મળીને ભેટા ગયા હતા, પછી આદશાહની પ.સે ખેરીને વાતો કરવા લાગ્યા અને તાવીજ પગની નીચે દાખીને ખેડેલ અને તે તાવીજમાં એવો અસર હતો કે તેના સખખથી આદશાહ અને ખોટા ઇમામને નજરે આવ્યું કે જમીનથી તુફાનની જેમ પાણી જોશ મારીને ઉઠ્યું થવા લાગ્યું એટલે સુધી કે થોડીવારમાં એવું દેખાવા લાગ્યું કે તમામ શહેર પાણીમાં ગરક થઇ ગયું અને પાણી ઉપર વેહવા લાગ્યું અને એટલે ઉંચે પાણી પહોંચ્યું કે મસજીદના મીનારા સુધી ગયું અને ઇમામ સાહેબનો ચેહરો ખીકને લીધે પીળા થઇ ગયો. સાં એક ક્રીસ્તી દેખાણી અને આવીને મીનારા પાસે લાગી ગઇ, તે વખતે આદશાહે આશ્ચર્ય કે જલદીથી તેના પર ખેસી જાય એ જોઇને આલીમે આદશાહનો હાથ પકડી લીધો અને કહ્યું કે અચ્ચે સાહેબ પેહલે તો ઇમામની જાન બચાવવી જોઇએ.

(ભાવતુ હતુ અને વળી વૈદે કહ્યું) ખોટા ઇમામ સાહેબ તો અટપટ ઠેકઠો મારીને ક્રીસ્તીમાં ખેસી ગયા સાં આલીમે તે તાવીજ પગની નીચેથી કાઢી લીધું કે તરત પાણી ઉપર તરતી ક્રીસ્તી દેખાતી ગેય થઈ ગઇ અને ઇમામ સાહેબનો મીનારા પરથી ઠેકઠો મારીને ક્રીસ્તી પર ખેડેલા પણ ક્રીસ્તીને બદલે બોંય જમીન પર પડીને રેન્ન રેન્ન થઇ ગયા.

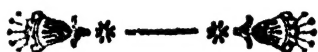
તે વખતે આલીમે આદશાહને કહ્યું કે કેમ સાહેબ જોયું ? અગર આ સાચો ઇમામ હતો તો એટલું પણ ન જાણતો કે આ “તીલ્કે-મ” થી પાણી અને ક્રીસ્તી બનાવી છે અને હકીકતમાં કાંઇ નથી અને ઇમામ તો તમામ દલિલથી વાકેફ હોય છે.

મતલબ એકે ખોટા ઇમામની સાબેતી કરી આપી.

૧૧૮૧ મોઅમીનની પીછાનત.

જાણવું જોઈએ કે જે શખસ ખુદાને એક કરી જાણે, ખુદાને આદીલ જાણે પયગમબરોને બરહક જાણે ધમામોને ઓળખે અને બરહક જાણે અને મરવા પછી કયાગત થશે એટલે ખુદા સરવેતે પ્રતા કરીને પાછા જીવતા કરશે અને તમામને નેકી બદીનો ખદલો આપશે તે દીવસને બરહક જાણે આ પાંચ ચીજને સાચા દીલથી જાણે તે મોઅમીન કહેવાય પણ બરાબર “મોઅમીન” કયારે કહેવાય ? જ્યારે ખુદા રસુલ અને ધમામોના હુકમ પ્રમાણે ચાલે નમાઝ રોઝા વીગેરે કામ બજાવી લાવે વી.

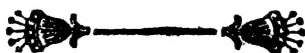
કલેમાહ.

લાએલાહ દદલદલાહ, મોહુમ્મદુર રસુલુદલાહ અંલી-યુન, વલીયુદલાહ, વસીયો રસૂલિદલાહ.

* કલેમાહની માઈના. *

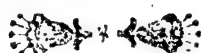
“લાએલાહ દદલદલાહ” યાને બંદગીની લાયક ખુદા સીવાય બીજું કોઈ નથી.

“મોહમ્મદ રસુલુલ્લાહ” યાઅને હજરત મોહમ્મદ મુસ-
તફા સદ્વત્સાહે અલ્લાહે વ આમેદી વસાલત મુદના પયગમ્બર છે
એટલે મુદના તરફથી આપણને દીનનો રસ્તો બતાવનાર છે

“અલીયુન વસીયુલ્લાહ” યાને હજરત અલી અલયહીસ-
સલામ મુદના તરફથી પયગમ્બરની બાદ તમામ દુન્યાના હાકીમ
અને ઇમામ છે.

“વસીયો રસુલિલ્લાહ” યાઅને પયગમ્બરના વસી બરફ
છે એટલે આપણા પયગમ્બર હજરત મોહમ્મદ મુસતફા સન્ની બાદ
બાર ઇમામ થયા છે તે સાચા છે.

બાર ઇમામના નામ.

પહેલા ઇમામ જનાણે અમીરલ મોઅમનીન હજરત અલી અલય-
હીસ સલામ.

બીજા ઇમામ હજરતે હસન અલયહીસ સલામ.

ત્રીજા ઇમામ હજરતે હુસેન અલયહીસ સલામ.

ચોથા ઇમામ હજરતે ઝયનુલ આબેદીન અલયહીસ સલામ,

પાંચમા ઇમામ હજરતે મોહમ્મદ બાકર અલયહીસ સલામ.

છઠા ઇમામ હજરતે જાઅફરે સાદીક અલયહીસ સલામ.

સાતમા ઇમામ હજરતે મુસા કાઝીમ અલયહીસ સલામ.

આઠમા ઇમામ હજરતે અલી રજા અલયહીસ સલામ.

નવમા ઇમામ હજરતે મોહમ્મદ તજી અલયહીસ સલામ.

દસમા ઇમામ હજરતે અલીયુન નજી અલયહીસ સલામ.

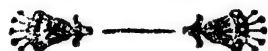
અગીયારમા ઇમામ હજરતે હસન અસફરી અમયદીસ સલામ.
બારમા ઇમામ હજરતે મોહમ્મદ મહેદી સાહેબુઝ્ઝમાન, અમયદીસ
સલામ.

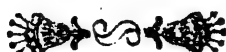
આ ઝમાનાના ઇમામ.

જાણવું જોઈએ કે આ ઝમાનાના ઇમામ ઉપર લખેલા બારમાં
ઇમામ છે તેઓ ખુદાના હુકમથી ગેબ છે એટલે છુપેલા છે ખુદાની
એવીજ મરજી કે બાર ઇમામજ દુન્યામાં કરવા અને બારમા પછી
તેરમો ઇમામ ન કરવો, અને બારમા ઇમામ જો જાહેર રહેતો ચાલું
ઝમાનામાં ખુદાની કટલીએક મસલેહતથી ઉલટું થાય તો તેણે પો-
તાની મસલેહતથી તેઓને હાલ છુપીને રેહવાનો હુકમ આપ્યો છે
પણ તેઓ કોઈ કોઈ જરૂરી કારણસર લોકોને દેખાવ આપે છે, તે
બયાન લંગાણ હોવાથી આ જુજ પાનોની કીતાબમાં લખતો નથી,
અને જે વળતે ખુદાનો હુકમ થશે ત્યારે બારમા ઇમામ જાહેર થાને
તમામ દુન્યાને શીઆ ઇશિના અશરી એક દીન કરશે અને દુન્યારે
વરસ સુધી રાજ્ય કરશે બાદ પછી કયામત આવશે.

અંદગીનું બયાન.

હવે અંદગી કેવી રીતે કરવી અને અંદગીમાં શું શું વાજબ છે
તે તપાસ કરતાં કુરઆન અને હદીસથી માલુમ પડ્યું કે હમેશાં પાચ

વખત નમાઝ અને તે સીવાય રોઝા ઝકાત ખુમ્સ હજ વીગેરે કેટલીક ચીજો વાજીબ છે, આ કીતાબમાં ફક્ત ફૂકમાં વજુ, ગુસલ, નમાઝ વીગેરેના મસાએલ વાજીબ અને સુન્નત જુદા જુદા ન લખતા ફક્ત વજુ ગુસલ કરી નમાઝ પડતા આવડે તેમ “ જનાબે હુજ્જતુલ ઇસલામ નાઇબે ઇમામ જનાબે સમયદ મુસ્તફા સાહેબ કીમલ્ઓકાઅબ્બા મુજતહેદ્દે ઝમાન મદ્દઝીદલહુલ્લ આલી લખનઉવાળાના” રીસાલા મુજબ લખ્યા છે,

બધું જોઇએ કે હર ઇનસાનને જરૂર છે કે પોતાના પેદા કરનાર માલીકો મુખતાર ખુદાની બંદગી કરે અને બંદગીમાં હમેશા પાંચ વખતની નમાઝ વાજીબ છે.

કુલ વાજીબ કામ નમાઝ રોઝા વીગેરે દીકરાને પંદર વરસ પુરા થવાથી અને દીકરીને નવ વરસ પુરા થવાથી વાજીબ થાય છે અને વરસની ગણતરી સીવાય એટલે મજકુર પંદર અને નવ વરસની પહેલાં પણ કેટલીક ચીજથી નમાઝ વીં વાજીબ થાય છે.

નમાઝ પડવામાં ધણો સવાબ છે તેમજ ન પડવામાં ધણો અઝાબ છે, પાંચ વખતની નમાઝ પડતાં આશરે અડધી કલાક લાગે છે તો આખો દીવસ અને રાતમાં અરધી કલાક કયા હીસાબમાં છે? અગર વાતોના તણકા મારવા લાગીએ તો બે કલાક નીકળી જાય, તો નમાઝ ન પડવી તે કાંઈ વખત માટે નથી કે વખત ન મળતો હોય પણ ખરું પુછો તો મોટું કારણ નમાઝ ન પડવાનું આજસ છે, માટે આજસને માથા ઉપર ચડાવી ખુદાનો હુકમ તોડી ખુદાને નારાજ કરી અઝાબની અંદર દાખીલ થવું તે બહુજ જુલમ ભરેલું શેતાનના ધોખાનું કામ છે માટે કોઈ પણ વખત નમાઝ કઝા કરવી નહીં.

નમાઝ એવી ચીજ છે કે “આકા ઇમામ હુસયન” અં પશુ કરખસાના મેદાનમાં શહીદ થતી વખતે શીમર મલકનની પાસે નમાઝ પડવાની મોહસત માંગી; અને તે વખતે હઝરતનો એવો હાલ હતો કે તે યાદ કરીએ તો દીલ ભરાઇ આવે છે. “આહ આહ અફસોસ” હઝરતે કયા કયા વખતમાં નમાઝને યાદ કરી ? જે વખતે ભાઇ, બત્રીજા, ફરઝંદ, અસહાબ. તમામ શહીદ થઇ ચુક્યા હતા, તમામના દાગ, દીલની અંદર લાગેલા હતા, તેવા વખતમાં નમાઝને શુદ્યા નહીં અને પાણી ન હોવાથી માટી ઉપર તયમમુમ કરીને નમાઝ પડ્યા. તો અફસોસ છે એ શખસના હાલ ઉપર કે જે શીઆહનો દાવો કરે અને નમાઝ ન પડે, તો આકા હુસેન અં તેનાથી કેમ રાજી થશે ?

નમાઝ પડવાથી કાંઈ ખુદાને પોતાનો ફાયદો નથી તેમ ન પડવાથી કાંઈ તેને નુકસાન નથી, પણ નમાઝ પડવામાં અને ન પડવામાં જે ફાયદો અને નુકસાન છે તે નમાઝ પડનાર અને નહીં પડનાર માટે છે.

નમાઝ પડવાનો સવાબ.

નમાઝ પડવામાં ઘણો સવાબ છે તેમાંથી ટુંક એકે જામેઉલ અખખાર વીગેરેમાં મનકુલ છે કે એક નમાઝ હઝર હજ કરતાં બે-હતર છે અને એક હજ દુન્યા અને તેની અંદરની તમામ નેઅમતો કરતાં બેહતર છે. અને નમાઝ તમામ ઇબાદતો કરતાં અશ્કલ છે.

તોહફે અહમદીયામાં છે કે દરેક નમાઝને વખતે એક

શીરીસ્તો ખુદા પાસેથી નમાઝ પડવાવાળાઓ માટે એક સનદ લીએ છે.

સુબહની વખતે મોઅમેનીન ઉઠી વઝુ કરીને નમાઝ પડે તે વખતે તે શીરીસ્તો ખુદા પાસેથી સનદ લીએ છે તેમાં લખેલું હોય છે કે હું એ ખુદાજી કે હમેશા રહેવાવાળો છું અને મારા બંદાઓ તમો મારી પનાહમાં આવો કે હું તમોને પોતાની હીફાજત અને હીમાયતમાં રાખું; અને તમોને રખડવા ન આપું અને તમારા ગુનાહ ઝોહર સુધી મફત થઈ ગયા;

ઝોહરની નમાઝનો વખત થાય અને મોઅમેનીન ઉઠી વઝુ કરીને નમાઝ પડે, તે વખતે શીરીસ્તો તેઓ માટે સનદ લીએ છે તેમાં લખેલું હોય છે કે અને મારા બંદાઓ મેં તમારા ગુનાહ માફ કરી આપ્યા, અને તેને નેકી સાથે બદલી આપ્યા; અને તમોને મકામે જલાલમાં જગ્યો આપી

અસરની નમાઝનો વખત થાય અને બંદાઓ વઝુ કરી અસરની નમાઝ પડે તે વખતે તે શીરીસ્તો સનદ લીએ છે તેમાં લખેલું હોય છે કે હું ખુદાજી પુઝરગવાર છું, અને બંદાઓ મેં તમારા આંગને જહનમનો આગ ઉપર દરાગ કર્યું, અને તમોને નેક લોકોના મસકનમાં જગ્યો આપી, અને અરાજ લોકોની બદલી તમોને હોટ રાખ્યા.

મગરીબની નમાઝનો વખત થાય અને બંદાઓ વઝુ કરીને નમાઝ પડે છે તો તે શીરીસ્તો તેઓ માટે સનદ લીએ છે તેમાં લખેલું હોય છે કે હું ખુદાજી બેનવાઝ અને પુઝરગજી, અને મારા બંદાઓ તમારી પાસેથી શીરીસ્તા રાશ થઈને આવ્યા છે તો મારા પર હક છે કે હું તમોને રાશ કરું અને કયામતને દોરસે તમારી બિમેદો પુરી કરું.

ધર્માની નમાઝનો વખત થાય અને જંદગી વડું કરીને માઝ પડે છે તે વખતે પણ એ શીરીસ્તો સનદ લીએ છે તેમાં એણે હોય છે કે હું જેવો ખુદાજી કે મારા શીવાય બીજો કોઈ મા-અયુઃ નથી અને મારા શીવાય કોઈ પ વરદીગાર નથી, અગ્ને મા જંદગી તમોએ પોતાના ધરમાં વડું કર્યું અને મારા ધરમાં આવો મારા જીકમાં મશગુલ થયાં અને તમોએ મારો હક અદા કર્યો અને મારી ફરજ બજાવી લાવ્યા; અગ્ને શીરીસ્તા તુ અને તમામ મલા કાગો ગવાહ રહો કે હું એ દોકોથી રાજી થયો.

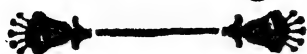
નમાઝ ન પડવાનો અઝાબ.

નમાઝ ન પડવામાં ગુનાહ કમીરા છે પણ કે હલાકતમાં પડે છે “તારેકુરસલાત” મલઉન છે અને તેની કોઈ ધખાદત કપુલ થત નથી વીગેરે ઘણા ગુનાહ છે.

તાહફએ અહમદીયામાં છે કે નમેઉલ અખબારમાં હજરં રસુલે ખુદા સં થી મનકુલ છે કે જે કોઈ તારેકુરસલાત (નમાઝ ન પડે તે) ની ખાવાના એક લુકમાંથી અથવા એક કપડાથી માફ કરે તો એવું છે કે જાણે તેણે રીતોર નખીયોને કતલ કર્યો કે તે જોમાંના પહેલાં ૬૦ આદમ અં અને છેલ્લા ૬૦ મોહમ્મદસં હોય ઉપરાંત બીજી ઘણી હદીસો વારીદ થઈ છે એટલે સુધી કે નમાઝ ન પડે તે ઝીના કરવાથી ખરામ છે.

નમાઝના વખતનું બયાન.

જાણવું જોઈએ કે જે પ્રમાણે નમાઝના વખતનું બયાન કી-
તાઓમાં લખ્યું છે તે પ્રમાણે લખીએ તો સમજવું મુશ્કેલ થાય,
તેથી તેનો ખુલાસો લખ્યો છે, વખારે ખુલાસાથી ઘણા મસાએલ
મખઝનુલ મસાએલમાં છે.

હમેશાં પાંચ વખતની નમાઝ સતર (૧૭) રકાત છે.

“સુબહ” ની બે રકાત “ઝોહર” ની ચાર રકાત “અસર”
ની ચાર રકાત “મગરીબ” ની ત્રણ રકાત “ઈશા”ની ચાર રકાત.

“સુબહ” એટલે ફજરની નમાઝનો વખત સુબહ સાદીકથી
તે સુરજ નીકળ્યા સુધી છે, સુબહ સાદીક એને કહે છે કે જેને મા-
મઝના મોક લાગકડુ કહે છે અને તે વખતે ઉગ્મણી દીવા તર-
ફથી આસમાનના કીનારામાંથી સફેદી નીકળીને ફેલાઈ જાય છે અને
ત્યારથી અન્વાળું થતું જાય છે, “ઝોહર” ની નમાઝનો વખત,
અરધા દીવસના દાએશમાંથી સુરજ જન્ન દળી જાય ત્યાં શુર થાય
છે મતલબ એકે જેને આપણે બપોર કહીએ છીએ તેના બાદ જર
વખતમાં શુર થાય છે, અને મગરીબ થવાને એટલી વાર હોય કે
ઝોહર અને અસરની નમાઝ પડી શકાય તો ત્યાં સુધી ઝોહરની ન
માઝ અદા પડી શકાય છે, “અસર” ની નમાઝનો વખત ઝોહરની
નમાઝ પડી શકાય એટલો વખત ઝોહરનો ગુજરે પછી તરત અસ-
રની નમાઝનો વખત શુર થાય છે, અને મગરીબનો વખત થવાને
અસરની નમાઝ પડી શકાય એટલો વખત હોય ત્યાં સુધી અસરની
નમાઝ અદા પડી શકાય છે.

“મગરીબ” ની નમાઝનો વખત સુરજ અસ્ત થયા પછી જે રતાશ કે ડિગમણી તરફથી દેખાય છે તે ગટી જાય અને માથાની સામેથી ગુજરી જાય ત્યારે મગરીબની નમાઝનો વખત શરૂ થાય છે અને અડધી રાત થવાને ઇશાની નમાઝ પડી શકાય એટલો વખત બાકી રહે ત્યાં સુધી મગરીબની નમાઝ અદા પડી શકાય છે.

“ઈશા” ની નમાઝનો વખત, મગરીબનો વખત થયા પછી મગરીબની નમાઝ પડી શકાય એટલો વખત ગુજરે પછી ઇશાની નમાઝનો વખત શરૂ થાય છે, પછી અરધી રાત થાય ત્યાં સુધી ઇશાનો વખત છે.

અરધી રાતની નીશાની એ છે કે જે સીતારા સુરજ અસ્ત થતી વખતે નીકળે છે તે માથા સામેથી ગુજરી જાય તો સમજવું કે અરધી રાત થઇ.

વજ્ર કરવાનું બયાન.

જમણું જોઇએ કે જે વખતે વજ્ર કરવું તો પહેલે વજ્ર કરવાના લગામ ભાગ પાકે હોવા જોઇએ, પછી નીચ્યત કરે કે વજ્ર કરે છું નમાઝ વાસ્તે (વાજબ હોય તો વાજબ અને સુન્નત હોય તો સુન્નતની નીચત કરે) પછી “કુરબતન એલ્લાહ” કહે અગર દરેક વજ્ર કરતી વખતે વાજબ કે સુન્નત કાંઇ ન કહે અને ફક્ત કુરબતની નીચત કરે તો બસ છે; પછી મોઢાને માથાના વાળ ઉગવાની જગ્યાથી તે દાઢી સુધી લંબાણમાં અને અંગુઠા અને વચલી આંગળીમાં રંગવું

ઝોટલું પહોળાઈમાં ધોવે, પછી જમણા હાથને કાણીથી આંગળી-
ઓના માથા સુધી ધોવે, તેજ પ્રમાણે ડાબા હાથને ધોવે, અને મેઢું
અને હાથ ધોવાની હદ ખતાવી છે તેથી જરા વધારે ધોવું, કમક
જે જે જો ધોવાની છે તે જરા પણ અધુરી ન રહે, પછી આંગ-
ળના માથાનો મસાહ કરે ઝોટસે જમણી હથેળી આગળના માથાપર
રાખીને જરા ખેંચે, પછી જમણા હાથથી જમણા પગનો અને ડાબા
હાથથી ડાબા પગનો મસાહ કરે ઝોટસે પગની આંગળીઓ ઉપર હ
થેળી રાખીને ઉપરના જોડ સુધી ખેંચે, અને મસાહ કરે સારે હાથ
બીનો હોનો જોઈએ કે હાથનીજ બીનાસથી પગ અને માથાનો મ-
સાહ કરવો જોઈએ, અગર હાથ સુકાઈ ગયો હોય તો વઝુ ભા-
ગમાં જરા બીનાસ હોય ત્યાંથી લઈને મસાહ કરે

વઝુનું પાણી પાક હોવું જોઈએ, અને ખાલીસ ઝોટસ પાણીમાં
ખીજ કાંઈ ચીજ મળેલી હોવી ન જોઈએ અને વઝુ તથા ગુસલના
બાગમાં કોઈ ચીજ જે પાણીને પહોંચવાથી અટકાવ કરે જમણા ચી-
કાના મીણ વીગેરે તો તેને કાઢી નાખે. ૧- કરે તો મોટું હાથ
ઉપરથી નીચે ધોવે, ઝોટસે નીચેથી ઉપર ઉલટું ન ધોવે. મુઝક
પાણીથી વઝુ ન કરે ઝોટસે ગુલાબનું, કેવડનું, નારીયેલ વગેરેના
પાણીથી વઝુ કરે, બાગેરે.

વઝુને તોડવાવાળી ચીજોનું ખયાન

જમણું જોઈએ કે વઝુ કરવા પછી નીચે લખેલા કારણોથી
વઝુ દુરે છે, ૧-પેશાબ કરવાથી ૨-પાયખાને જવાથી ૩-હવા

નીકળવાથી ૪-છિધી જવાથી ૫-દીવાનાપણાથી ૬-ગથ આવતથી
૭-નીશાથી ૮-પેશાખ પછી ઇસતગરો ન કર્યો હોય અને કતરો
(દીપુ) પડે તો ૯-૧૦-૧૧-ઝોરતોને લોહી આવે છે તે હેજ ઇસ-
તેહાજ અને નીશાસનું છે તેથી, ૧૨-મસે મધ્યતથી એટલે મધ્યતને
ત્રણે ગુસલ ખાપવાની પહેલાં અડવાથી ૧૩-જનાખતથી.

ગુસલનું ખ્યાન.

જણવું જોઈએ કે વાજીય ગુસલ છે છે, ૧-જનાખતનું એટલે
સાહજત કવાથી અથવા સ્વપ્નામાં નહવાની હાજત થવાથી વીઝેરે
કાજીય ગુસલ ચડે તે, ૨-મસે મધ્યતનું વજુમાં ખ્યાન થયું તે,
૩-મધ્યતનું એટલે કોમ મોઅમીન ગુજરી જાય તો તેને આપ-
વાનું, ૪-૫-૬-હેઝ, નીશાસ, અને ઇસ્તેહાઝાનું આ ત્રણે ગુસલ ખાસ
ઝોરેના માટે છે.

ગુસલ કરવાની રીતનું ખ્યાન.

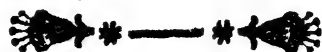
જણવું જોઈએ કે ગુસલ વાજીય હોય અથવા મુન્નત તે કર-
વાની રીત એકજ છે ફક્ત નામમાં ફર છે.

નીચે મળ્યા મુજબ ગુસલ કરે તો પચ ચઢ શકે છે.

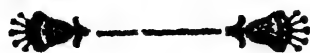
સમ કરે ત્યારે પહેલે તમામ અંગ જે વખત ઘોઘને પાક
કરે. અગર અંગમાં કોઈ જાતની નમસત ન હોય તો પાક કરવાની

જરૂરત નથી પછી જે ગુસલ કરવું હોય તેની નીચત કરે જેમકે જનાબતનું ગુસલ કરવું હોય તો નીચત કરે કે ગુસલ કરેછું જનાબતનું ખુદાની ખુશી વાસ્તે “કુરબતન એલ્લેહ્ લીલ્હ” પછી માથું અને ગરદન ધોવું અને ચારે તરફ નીચેના ભાગમાં જરા વધારે ધોવે અને કાન વીગેરે કોઈ જગે કોરી ન રહે, માથાના વાળ નાચે પણ પાણી પહોંચાડે, બરાબર માથું અને ગરદન ધોવાઈ જાય ત્યાર પછી જમણી તરફનું અડધું અંગ ગરદનથી તે હાથ અને પગની આંગળીએને પગના તળીયા સુધી ધોવે, અને જમણી બાજુ ધોતી વખતે ડાબી તરફનું અંગ જરા ધોવે, ઓટલા માટે કે જમણી બાજુનું અંગ જરા પણ કોઈ ન રહે, પછી ડાબી બાજુનું અડધું અંગ ગરદનથી તે હાથ અને પગના તળીયા સુધી ધોવે અને ડાબી બાજુ ધોતી વખતે જરા જમણી બાજુ ધોવે અને જમણી અને ડાબી બાજુ ધોવે તો બન્ને વખત શરમની જગે ધોવે કેમકે તેમાં અડધું ધોવું ઠીક ન પડે, તેજ પ્રમાણે કુંદીને પણ બન્ને વખત ધોવે. ઉપર લખ્યા પ્રમાણે જે ગુસલ કરે તો ગુસલ ઉતરે છે અગર નેમ ન ધોતા પોતાની ખુશી માફક હજી ન દાંડાપણથી નહીં એ તો પણ ગુમલ હીં ઉતરે અને નમાઝ ખાતીલ રોઝા લાંબણ થાય છે, માટે ખુદા અને રસુલના હુકમ પ્રમાણે અમલ કરવો જરૂર છે અગર જનાબતનું ગુસલ કર્યું હોય તો નમાઝ માટે વજૂ ન કરવું. હા ! અગર ગુસલ કરવા પછી વજૂને તોડવાવાળી કોઈ બાબત બનો હોય તો વજૂ કરવું જરૂર છે.

અને વજૂમાં પાણીનું બયાન થયું તેમજ ગુસલના પાણીનો હુકમ છે કે પાક વીગેરે હેવું જોઈએ, ગુમલની બીજી રીત પણ છે પણ આ રીત વધારે ઠીક છે.

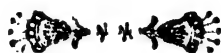

તયમમુમ કરવાનું બયાન.

જાણવું જોઈએ કે ગુસલ અથવા વજુ કરવાથી બીમારીનો ખોદ હોય અથવા વખત તંગ હોય કે વજુ અથવા ગુસલ કરવાથી વખત નહીં રહે, અથવા પાણી ન મળે વીગેરે કાઠણોથી વજુ અથવા ગુસલના ખરસામાં તયમમુમ કરીને નમાઝ પડવી જોઈએ, અને નીચે લખ્યા મુજબ અગર તયમમુમ કરે તો પણ બસ છે.

જો તમને તયમમુમ કરે તે વખતે પેદસે નીચત કરે કે તયમમુમ કરું છું નમાઝ મુખાહ થવા માટે વજુને બદલે અથવા ગુસલને બદલે “કુરબતન એલહલાહ” પછી બંને હથેળી ભેગી કરીને પાક માટી કપ: પછાડે પછી બંને હથેળી માથાના વાળ ઉગવાની જગ્યા પર રાખીને નાક સુધી ખેંચે પછી જમણા હાથના કાંડાની જરા ઉપર ડાબા હાથના હથેળા આંગળીઓને આડી રાખીને કાંડાથી તે આંગળીના માથા સુધી ખેંચે, પછી એ પ્રમાણે ડાબા હાથના કાંડા ઉપર જમણા હાથના હથેળી આંગળીઓને આડી રાખીને કાંડાથી તે આંગળીઓના માથા સુધી ખેંચે તો પણ થઈ શકે છે, અને ગુસલને બદલે તયમમુમ કરે તો એક વખત કપાળના મસાહ માટે તથા બીજી વખત બન્ને હાથના કાંડાના નાક માટે હથેળીઓ પછાડે. અગર તયમમુમ માટે માટી ન મળે તો જમીન પર અને જમીન ન મળે તો રેતી પર અને તે પણ ન મળે તો પથ્થર ઉપર તયમમુમ કરે; અગર પથ્થર પણ ન મળે તો ગુપ્તાર ઉપર તયમમુમ કરે વીગેરે.

અઝાન અને એકામાહનું બયાન.

જાણવું જોઈએ કે જે વખતે નમાઝ પડે તે વખતે પહેલા અઝાન અને એકામાહ કહીને નમાઝ પડે તો ઘણો સવાબ છે.

અઝાનની રીત નીચે મુજબ

અઝાન યાને બાંગ તરજુમા સાથે.

અલ્લાહો અકબર, ચાર વખત

અલ્લાહ યુજુરગ છે.

અશહદોઅન લાએલાહ ઇલ્લલ્લાહ, જે વખત
ગવાહી આપુ છું હું એકે નથી માળયુદ પણ અલ્લાહ.

અશહદોઅન મોહુંમદન રસૂલુલ્લાહ, જે વખત
ગવાહી આપુ છું હું તહકીક મોહમ્મદ સં રસૂલ છે ખુદના

અશહદો અન્ન અમીરલે મોઅમેનીન
ગવાહી આપુ છું હું તહકીક અમીરલે મોઅમેનીન.

અલીયન હુંજતલ્લાહ, જે વખત

અલી અં હુજતે ખુદ છે.

હુંચ્ય ઝંલરેસંલાહ, બે વખત

દોડો નમાઝની તરફ.

હુંચ્ય ઝંલલે ફલાહ, બે વખત

દોડો રસ્તગારી તરફ.

હુંચ્ય ઝંલા ખેરિલે ઝંમલે, બે વખત

દોડો તરફ બેહતરીન અગમમાલની.

અલ્લાહો અકબર, બે વખત

લાએલાહ ઈલ્લાલ્લાહ, બે વખત

નથી ગાયબુદ પણ અલ્લાહ.

—○—
ઝેકામાહ.

ઝેકામાહ અને અજાનમાં થોડો ફરક છે, ઝેકામાહ અજાન પછી નીચે મુજબ કહેતી

અલ્લાહો અકબર, બે વખત

અશુદ્દોઅન લાએલાહ ઈલ્લાલ્લાહ બે વખત

અશહદોઅન્ન મોહિમ્મદન રસૂલુલ્લાહ જે વખત
 અશહદો અન્ન અમીરલ મોઅમેનીન
 ઔલીયન હુજ્જતુલ્લાહ, એક વખત
 હુય્ય ઔલરૈસૈલાહ, જે વખત
 હુય્યઔલલ ફલાહૈ, જે વખત
 હુય્ય ઔલા ખેયરિલ ઔમલ જે વખત
 કૈદકૌ મતીરૈસૈલાહ, જે વખત

તહકીક કાયમ થઇ નમાઝ.

અલ્લાહો અકબર, જે વખત
 લાએલાહ ઈલ્લલ્લાહ, એક વખત

નમાઝ પડવાની રીતનું બયાન.

જાણવું જોઇએ કે જે વખતે નમાઝ પડે ત્યારે નમાઝ પડવા-
 વાળાના કપડાં અને આંગળત્તા સુધી પાક હોવું જોઇએ એટલે

કોઈ વખતે અંમ અથવા કપડું નજીસ હોય અને પાક ન કરી શકે તો તેનો હુકમ જુદો છે.

નમાઝ પડે સારે મરદ માટે આગળ પાછળ શરમની જગ્યા છુપાવવી જરૂર છે અને ઓરતો માટે તમામ અંમ છુપાવવું જરૂર છે પણ હાથની હથેળી અને પગના કાંડાની નીચેનો ઉપલો ભાગ ખુલ્લો હોય અને મોઢું ઉઘાડુ હોય તો નમાઝ પડવા માટે હરકત નથી.

નમાઝ પડે સારે કીમ્મતની સામે ઉશુ રહેવું વાજબ છે અને સીજદો કપડાપર ન થાય અને સીજદો કરવા બેઠતર છે કે માટીની મોઢર રાખે અથવા લાકડું પછો રાખે જમીન ઉપર પણ સીજદો થઈ શકે છે મતલબ એકે ખાવા પીવાની પેઢરવા ઓઢવાની ચીજ અને ધાતુ વીગેરેપર સીજદો દુરરત નથી, અને સીજદાની જગો પણ પાક હોવી જોઈએ.

નીચત—જે નમાઝ પડવી હોય તેની નીચત દીલમાં કરવી જેમકે સુખદની નમાઝ પડવી હોય તો દીલમાં નીચત કરે કે નમાઝ પડુકું સુખદની “કુરબાન એલલાહ” પછી ‘તકબીરતુલ્લ એહરામ’ કહે એટલે “અલ્લાહો અકબર” કહે, પછી નીચે મુજબ અલહમદની સૂરત પડે.

અલહમ્દનો સૂરો તરજૂમા સાથે.

બિસ્મિલ્લાહિર રહીમાનિર રહીમ*

શુર કરકુ હું પ્રદાનો નામ સાથે કે તે રહમાન છે રહીમ છે

અલૈહું મેદો લિલ્લાહે રખિખલ્લ ઔલ મોનજ

તમામ તાઅરીફ વાસ્તે રખખુલ આલમી ની છે.

અરે રહું માનિરહીમઃ માલેકે યવમિ-

તે રહમાન રહીમ છે, માલીક છે કયામતના

દ્વાનઃ ઈચ્યાક નઅેબોદો વઈચ્યાક નસે-

દીવસનો, અમોખાસારી ઇબાદતકરીએછીએ અનેઅમોનરાથી મદદ

તઈનઃ એહુદેનસેસૈરાતૈલ મુસ્તકીમ

આહીએછીએ, હીદાયત કર અમોને નાહે રસ્તન,

સૈરાતૈલ લંઝીન અનેઅંમૈત ઔલયૈહિમ

નેઓની ગદ કે જે લોકોને તે નેઅમતો આપા કરાછે નરાહ

ગૈયરિલ મગંમૂએ ઔલયૈહિમ વલમ

તે લોકોની કે ગઝબ કર્યો છે ઊ ને તેઓ નાં નનાહ

ઔલ્લીન *

*

*

*

ગુમરાહોની.

યહી કુલહો વલ્લાહનો સુરો પડે.

કુંહો વલાહનો સૂરો તરજૂમા સાથે.

ખિસમિલાહિરે રહુંમાનિરે રહીમ.

ચુર કરજું હું ખુદાના નામ સાથે કે તે રહમાન છે રહીમ છે.

કુંહોવલાહ. અહુંદે અલાહુદ્દૈસમદ,

કહે તુ તે અલાહ એક છે અલાહ બે નયાઝ છે

લમંયલિદે વલમંયૂલદે વલમંયકુનૈ લહૂ

નયાખુદોનેજોખાધને અને ન તેને કોઈએ ખાધો છે અને

કોફોવનૈ અહુંદે.

નયાવાસ્તેતેનીખરાખસીવાલોકોખ.

પછી રકુઅમાં જાય એટલે જોઈણ સુધી હયેણી પહેંચે એટલું નમે પછી રકુઅની અંદર ખરાખર ઠેરીને નાચે મુજબ ત્રણ વખત કહે તો પણ ખસ છે.

“સુખહુંનદલાહે” આ પ્રમાણે ખરાખર ત્રણ વખત પડે અથવા આ મુજબ એક વખત

સુખહુંન રખખેયલૈ અઝીમે વખેહુંમદેહી કહે.

પાછીજા જાણુંજું પોતાના પાળનાર ખુદગને અને તેની તબરીફ કરજુ.

પછી સીધો ઉભો રહે અને આ પડીને સીજદગાં જાય.

સમેઝાંદલાહો લેમન હંમેદહ.

જે રાખસે અલ્લાહની તારીફ કરી તે તેણે સાંભળી.

સીજદામાં સાત ભાગ જમીન ઉપર રાખવા જરૂર છે, પેશાની એટલે કપાળ બંને હથેળી ગોઠણ બંને પગના અંગુઠા એ મુજબ સાતે ભાગ જમીન ઉપર રાખે પણ કપાળને ઉપર બયાન થમ ચુકેલી ચીજ ઉપર રાખે, પછી બરાબર ઠેકરીને નીચે મુજબ તથા વખત પડે તો પણ બસ છે, “સુમહાનદલાહો” અથવા આ મુજબ એક વખત

સુમહાન રખબેયલ અઝંદા વખેહં મેદહ

પાકળાણું છું હું મારાખને કેતમામથી બુલાંદ છે અને તેની તાઅરીફ કરું પછી સીજદામાંથી બેઠો થાય અને બરાબર બેસીને આ પડે.

અસ્તગેફેરુલ્લાહ રખખી વઅતૂબો એલયહે

બખશીશ આકુછુ અલ્લાહથી તે મહારો રખછે તેની તરફ રજુ કરું

પછી બીજા સીજદામાં જાય અને પહેલા સીજદાની માફક બીજો સીજદો કરીને બેઠો થાય અને નીચે મુજબ ઉભો થતો થતો પડે.

બેહં વલિલ્લાહ વફૂં વતેહી અફૂં મો વઅકે ઉંદ

ખુદાની કુવત અને તેનીજ મદદથી ઉઠું અને બેસું છું

પછી સીધો ઉભો રહીને પહેલી રકાતની જેમ અલહમદો અને કુલહો-વલ્લાહની સુરત પઢીને બંને હાથ ઉઠા કરી નીચે મુજબ દુઆ પડે તો બસ છે અને તેને કુવત કહે છે

રખના આતેના ફિદુન્ય હૈસનતનૈ વફિલૈ

અઅઅમારાઅ દેલુ અમેને દુન્યામાં તેજી અને

આખૈરતે હૈસનતનૈ વફૈના ઐઝાબન્નાર.

આખૈરતમાં તેજી અનેખચાવઅમેને અઝાબથી આગના.

ઐ મુજબ પડેને પેહલી રકાતની માફક રકુઅ અને બંને સી-
જદા બરાબર કરીને બરાબર એસે અને નીચે મુજબ “તશહુદ” પડે

અશહુદોઅનૈ લાએલાહ ઈલલલાહે

ગવાહી આપુછું હું કે નથી કોઇ માખબુદ પણ અલ્લાહ

વહુદહુ લાશરીકલહુ વ અશહુદો અન્ન

અનેતેએકજ છે નથી શરીક વાસ્તે તેની અને ગવાહી આપુછું

મોહૈમદનૈ ઐબદોહુ વરસૂલોહુ અલ્લાહુમ્મ

તહકીકમોહમ્મદસૌ બંદા તેના અને રસુલ તેના છે અએખુદા

સૈલેઅંલા મોહૈમ્મદૈ વઆલે મોહૈમ્મદૈ.

રહમત મોકલ ઉપર મોહમ્મદ અને આલે મોહમ્મદની.

પછી નીચે મુજબ ત્રણ સલામ પડે તો નમાઝ તમામ થાય.

પહલો સલામ અરસલામો ઐલયૈક અય્યો

હન્નખિયો વન્હંમતુલ્લાહે વ ખરકાતોહ.

નખી અને રહમત અલ્લાહની અને ખરકતો તેની.

બીજો સલામ અરસલામો અલયના વઅંલા

સલામ થાય

ઉપર અમારી

અને ઉપર

અંબાદિલા હિસ્સાલેહીન.

અંદાઓ

તેકની.

ત્રીજો સલામ અરસલામો અલયકુમ વરહં.

સલામ થાય

ઉપર તમારી

અને રહમ

મતુલ્લાહે વ ખરકાતોહ.

અલ્લાહની અને ખરકતો તેની.

એ મુજબ પડવાથી નમાઝ તમામ થઇ, અને ઓહરની નમાઝ પડવી હોય તો નીચ્યત દરે કે નમાઝ પડુ છુ ઓહરની “કુરબાતન અલ્લાહ” પછી સુબહની નમાઝ પ્રમાણે જાને રકાત પડે પણ “તશહુદ” ની બાદ સલામ ન પડે અને જેવી રીતે પેદલી રકાત પડીને જે પડતો પડતો ઉભો થયો હતો તે પડતા પડતા ઉભો થાય અને ત્રીજી રકાતમાં જોઇએ તો ફકત એક વખત અલહમદોની સુરત પડે અથવા નીચે મુજબ ત્રણ વખત “તસબીહાતે અરબાઅ” પડે તો પણ બસ છે, પણ તસબીહાતે અરબાઅમાં ગિસમિલ્લાહ પડવી મનાઇ છે તસબીહાતે અરબાઅ આ છે.

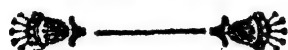
સુખું હો નહલાહે વલું હું મેદો .લિલલાહે વલા-

પાક છે અલ્લાહ અને તમામ તઅરીફ વાસ્તે અલ્લાહની છે અને નથી કાઈ

એલાહ ઇલલલાહો વલલાહો અકબર.

મઆયુદ પશુ અલ્લાહ અને અલ્લાહ યુઝુર્ગ છે.

પછી રૂકુઅ અને બન્ને સીજદા બરાબર કરીને ચોથી રકાત માટે ઉભો થાય અને ત્રીજી રકાતમાં જે પડ્યો હતો તેજ પ્રમાણે પડી રૂકુઅ અને બે સીજદા કરીને બરાબર બેસે અને જેમ બીજી રકાતમાં તપહુદ પડ્યો હતો તેમ પડીને ત્રણે સલામ પડે તો નમાઝ તમામ થઈ, અને અસર તથા ઇશા એ બન્ને નમાઝ પશુ ઓહરની પ્રમાણે પડે, નીચત હરએક નમાઝની જુદી જુદી કરે એટલે ઓહરની પડે તો ઓહરની ઇશાની પડે તો ઇશાની વીગેરે, અને મગરીબની નમાઝ ત્રણ રકાત છે તો તે નમાઝ પશુ ઓહરની પ્રમાણે પડે પશુ જે વખતે ત્રીજી રકાતના બન્ને સીજદા પુરા થાય તો બેસીને તપહુદ અને સલામ પડીને નમાઝ તમામ કરે.

નમાઝના જરૂરી મસાએલનું બયાન.

જાણવું જોઈએ કે ઉપર લખ્યા પ્રમાણે પ્રાંચ વખતની નમાઝ પડી શકાય છે પણ તેમાં કેટલોક ફેરફાર છે તે નીચે મુજબ.

ઓહર અને અસરની પહેલી બંને રકાતમાં અલહમદો તથા કુમહો વલ્લાહનો સુરો અને ત્રીજી ને ચોથી રકાતમાં અન્નહમદો અ-

અથવા “તસબીહાતે અરબાઅ” જે પડે તે આસ્તે પડે એટલે અવાજ ન નીકળે જેમ કોઇ છાની વાત એક બીજાના કાનમાં કહે છે તેમ પડવું.

અને તે સીવાય બીજી ચીજો અને બંને સુન્નાતી બીસમીલ્લાહ એ સરવેમાં ઇબતીયાર છે-જેમકે તો અવાજથી પડે જેમકે તો આસ્તે પડે.

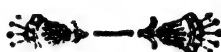
અને સુબહની તથા મગરીઅ અને ઇશાની એ ત્રણે નમાઝમાં પેહલી બન્ને રકાતમાં બન્ને સુરત અવાજથી પડવી જાય છે અને મગરીઅ અને ઇશાની ત્રીજી અને ચોથી રકાતમાં અલ્લહમદેની સુરત અથવા “તસબીહાતે અરબાઅ” જે પડે તે આસ્તે પડે તે સીવાય સુબહ અને મગરીઅ અને ઇશા એમાં પણ બકાતી ચીજોમાં ઇબતીયાર છે જેમકે તો આસ્તે પડે જેમકે તો અવાજથી પડે એ મરદો માટે હુકમ છે, પણ એરતો માટે હુકમ છે કે નમાઝમાં જે ચીજ મરદ આસ્તે પડે તે પણ આસ્તે પડે પણ જે ચીજ મરદને અવાજથી પડવાનો હુકમ છે તેમાં ઇબતીયાર છે કે જેમકે તો આસ્તે પડે અને અગર “નામદરગ” ન સાંભળતો હોય તો જેમકે તો અવાજથી પડે, અને એકતીયાત એ છે કે હરદસમાં આસ્તે પડે ત્રીજી રકાતમાં અલ્લહમદેની બીસમીલ્લાહ પણ એરતો મરદો માટે આસ્તે પડવી જેમકે.

તમામ નમાઝમાં પેહલી અને બીજી રકાતમાં સરાએની બીસમીલ્લાહ મરદો માટે અવાજથી પડવી સુન્નાત છે અને ઇમાનદરીની નીશાની છે, નમાઝની નીચ્ચત કર્યા પછી કાંઈ પણ ખાવું પીવું નહીં હસવું બોલવું કે રોવું નહીં અને ઠીંગલા સામેથી આંકુઅવળું કરી

જવું નહીં હથ આંધીને નમાઝ પડવી નહીં, અલહમદના સુન્ન પછી
“અમીન” કહેવું નહીં, નમાઝ પડતા પડતા અગર વજુ દુટી જાય
તો નમાઝ ખાલીસ થાય છે માટે ફરીથી વજુ કરીને નમાઝ પડવી.

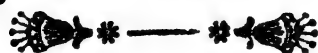

નમાઝને તોડવાવાળી કેટલીક ચીજો.

૧—નમાઝ પડતા પડતા ઝાઝીતાર ચુપ રહેવું કે જેથી નમાઝની
સુન્ન ભંગડી જાય, ૨—ખડખડ કરીને જાણીને હસવું, ૩—જાણીને
ખોસવું, ૪—જાણીને દુન્યા ૧ કામ માટે અવાજથી રોવું, ૫-૬-૭-૮-
કોયા વગર હથ આંધીને નમાઝ પડવી અને અલહમદોની સુન્નઆદ
અમીન કેદલું, ૯-કાબલા તરફથી ફરી જવું, ૧૦-૧૧—ખાવું પીવું,
૧૨-હથ નીકળવી બસકે જેટલી ચીજ વજુ ગુસલ અને તયમ્મુમને
તોડે છે તેટલી ચીજ નમાઝને પણ તોડે છે.

મય્યીતના ગુસલ દફન વીગેરેનું ખયાન.

જે વખતે કાંઈ બી-દરે મોઅમીન ગુજરી જાય તો ખુદાના
હુકમ પ્રમાણે ગુસલ આપવું વાજબ છે તેથી ઉમ્મદું આપવાથી ગુ-
નાહ થાય છે માટે અગર દયાન રાખી નીચે મુજબ ગુસલ આપવું,
મઈયીતના તથા ગુસલ આપતા વાજબ છે પેહલે બોરડીના પાંદડું
બીજું કાકરનું ત્રીજું ખાલીસ પાણીનું.

મધ્યીતના અંગમાં કોઈ જાતની નજસત (નાપાકી) હોય તો જે વખત ઘોઘને પાક કરે પછી પાણીમાં ઝોરડીના થોડા પાંદડાં નાંખીને ચોળે ઝોટલે તે ઝોરડીના પાંદડાં પાણી થયું, પછી જે જે ગુસલ આપે તે નીચ્યત કરે કે આ મધ્યીતને ગુસલ આપુ છું ઝોરડીના પાંદડાં “કુરખતન એલદલાહ” પછી આપણે ગુસલ કરવાનું જેમ ઉપર ખયાન થયું તેજ પ્રમાણે મધ્યીતને ગુસલ આપે કે પેહલે ગરદન અને માથું બરાબર ધોવે કે કોઈ જગો કોની ન રહે અને ગરદનથી જરા નીચેના ભાગમાં વધારે ધોવે પછી જાણી બાજુનું અરધું અંગ ખમાયી તે હાથ અને પગના તળીયા સુધી બરાબર ધોવે કે જરા પણ બાકી ન રહે પછી ડાબી બાજુનું અરધું અંગ ધોવે અને જમણી અને ડાબી બાજુ ઘેતી વખતે શર-મની જગો અને કુટીને ધોવે, એ મુજબ ધોવાયા એક ગુસલ તમામ થયું.

પછી બીજી પાણી લઇને તેમાં સેજ કાકુર નાંખીને ચોળવું કે તે કાકુરનું પાણી થયું પછી નીચ્યત કરે કે આ મધ્યીતને ગુસલ આપું છું કાકુરના પાણીનું “કુરખતન એલદલાહ” પછી જેમ ઝોરડીનું ગુસલ આપ્યું તેમજ કાકુરનું ગુસલ આપે પછી ખાલીસ પાણી ઝોટલે તેમાં કાંઈ પણ નાંખેલું ન હોય તે પાણી લઇને નીચ્યત કરે કે આ મધ્યીતને ગુસલ આપું છું ખાલીસ પાણીનું કુરખતન એલદલાહ પછી અને ગુસલની મુજબ ગુસલ આપે તો મધ્યીત પાક મધ્યીત થાય છે.

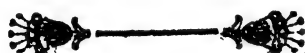
કફનનું રમને હુનુતનું બયાન.

—*—

મચ્ચીતને ત્રણે ગુસલ આપવા પછી કાપુરને ચેળીને ઝીણું & રતું અને કપાળ, બન્ને હથેળી, બંને ગોઠણ અને પગના બન્ને અંગુઠા એ સાત ભાગપર કાપુર ચેળવું.

પછી કફન પેહરાવવું કફનમાં પેહલે લુગી પેહરાવવી અને લુગી કુટીયા તે ગોઠણ સુધી પોહોળી હોવી જોઈએ, અને લાંબા તો બસતર બંધાઈ શકે એટલી હોવી જોઈએ.

પછી પેહરાન પહેરાવવું અને પહેરાન ખભાથી તે પગની આડંબી થી ખસી સુધી લાંબુ હોય તો બસ છે, પછી આંદર પેહરાવે આંદર એટલી પહોળી હોય કે તમામ અંગ ઢંકાય અને લાંબી એટલી હોય કે બન્ને તરફ આંધી શકે.

મચ્ચીતની નમાઝનું બયાન.

મચ્ચીતને કીજાની તરફ એવી રીતે સુત્રાડી દેકે નમાઝ પઢનારની નમણી જાગુએ તેનું માથું હોય અને અહમ્મત એ છે કે અગર મહેની મચ્ચીત હોય તો નમાઝ પઢનાર મચ્ચીતની કમરની પથોર રહે, અને અગર જોરેતની મચ્ચીત હોય તો તેની છાતીના પથોરમાં ઉભો રહે અને એટલી જનાઝાની નજદીક ઉભો રહે કે અગર તેનું કપડું હવાથી ઉડે તો તે જનાઝાને આડી શકે, અને આ

નમાઝ માટે વજીબુલ્લહી જરૂરત નથી પણ સુન્નત છે, અને તે નમાઝની ટુંકમાં ફેરીત એ છે કે પહેલાં નીચત કરે કે “ હું આ મેકત ઉપર નમાઝ પાડું છું વાજીબ કુબ્લતન એલલાહ ” તે પછી તકબીર એટલે “ અલ્લાહો અકબર ” કહીને આ પડે.

અશાહદો અને લાએલાહ ઈલ્લલાહે।

અશાહદો અન્ન મોહુંમ્મદનું રસૂલુલ્લાહ

તે પછી બીજી તકબીર કહીને આ મુજબ પડે “અલ્લાહુમ્મ

સંલ્લે અંલા મોહુંમ્મદનું વઆલે મોહું-

મ્મદ” તે પછી ત્રીજી તકબીર કહીને આ મુજબ પડે “અ-

લ્લાહુમ્મગંફિરે લિલ મોઅમેનીન વલ

મોઅમેનાત” પછી ચોથી તકબીર કહીને આ મુજબ પડે

અલ્લાહુમ્મ ગંફિરે લેહાઝલ મરિયત.

તે પછી પાંચમી તકબીર કહે એટલે નમાઝ તમામ થઇ, અને અગર જોરતની મધ્યત હોય તો “લે હાઝલ મધ્યત” ના બદલે “લેહાઝે-હીલ મરિયત” કહે, અને અગર છોકગની મધ્યત હોય અને માં-બાપ મોઅમિન હોય તો ચોથી તકબીરની બાઅદ આ મુજબ પડે.

અલ્લાહુમ્મજ રૈલૈહો લે અખવયૈહ સ-
લફનૈ વ ફરતૈનૈ વ અજૈરા અને અગર ખાપ મો-
અમીન હોય અને મા મોઅમેના ન હોય તો આ પ્રમાણે કહે,

અલ્લાહુમ્મજ રૈલૈહો લેઅખીહે વલ-
ના સલફનૈ વફરતૈનૈ વઅજૈરા અને અગર
ખાપ મોઅમીન ન હોય અને મા મોઅમેના હોય તો લેઅખીહે
શબ્દના બદલે “લેઉમ્મેહિ” કહે, અને છાદરીની મદ્દયત
હોય તો “અખવયૈહે” એ શબ્દને બદલે “અખવયહા”
અને “અખીહે” શબ્દના બદલે “અખીહા” અને
ઉમ્મેહિ શબ્દના બદલે છે “ઉમ્મેહા” કહે.

દફન કરવાનું ખયાન.

વજીબ છે કે મધ્યોહને જમીનમાં દફન કરે એવી રીતે કે
બહમો બાહેર આવી ન શકે, અને કાંઈ જનાવર ખોદી બાહેર કાઢી

ન શકે અને કળરમાં એવી રીતે સુવરાવે કે મધ્યીતનું જમણું પડખું નીચે આવે અને કીબલા સામે મોઢું રહે પછી દફન કરી આપે.

મધ્યીતને લગતાં કેટલાંક મસાએલ.

મધ્યીતને ગુસલ આપવાવાળો મોઝમીન હોવો જોઈએ ગુસલનું પાણી પાક હોવું જોઈએ, અને રજા સીવાય પરાયું પાણી ન હોવું જોઈએ.

મધ્યીતને ગુસલ આપનાર મરદ માટે મરદ અને ઝોરત માટે ઝોરત હોવી જોઈએ.

ત્રણ વરસની છોકરીને મરદ; અને ત્રણ વરસના છોકરાને ઝોરત ગુસલ આપી શકે છે.

ઝોરત પોતાના ધણીને અને મરદ પોતાની ઝોગને ગુસલ આપી શકે છે તે સીવાય મહરમ મહરમને અતપી શકે છે,

ગુસલ કફન દફન વીગેરે માટે મધ્યીતના “વાલી” (વારીસ) કે જેની રજા લેવી જરૂર છે તેની રજા લેવી જોઈએ તેની રજા સીવાય કોઈ કામ ન કરે, પણ અગર આપણને ખાતરી હોય કે તે શુદ્ધ છે તો પછી રજા ન લઈએ તો હરકત નથી.

મધ્યીતની બાદ સારા સારા કામ કરવા સખાવત કરવી વીગેરે અને તેનો સવાબ તેની રહતે બક્ષી આપવામાં બન્નેને ધણો સવાબ છે.

ફાતેહા અને ઝીયારત વીગેરે.

જાણવું જોઈએ કે કોઈ ગુઝરી જાય તેના માટે તેમજ કાંઈ પકાવીને તે વેંદ્યતી વળતે ફાતેહા પડાય છે, તો અસહ્ય ફાતેહા અસહ્યમદના સુરાતું નામ છે, અને અસહ્યમદનો સુરો વીં પડીને મરનારની રૂદને તેનો સવાળ અખશી આપવામાં તે પડનારને તેમજ મરનારને સવાળ થાય છે, તો ફાતેહા પડે એટલે અસહ્યમદનો સુરો પડે થયું. અને કુરઆન દોઆ જેટલું વધારે પડે તેટલો વધારે સવાળ છે તેથી કોઈ ફાતેહામાં અસહ્યમદનો ઇન્ના અનઝલનાનો કુલહો વલ્લાહનો સુરો અને સલવાત પડેછે, પણ ફાતેહાથી મતલબ ઉપર ખયાન થયો તે છે, કબ્રસ્તાનમાં જવું તો ત્યાં ફાતેહા પડવા તેથી પણ એજ ઉપર મુજબ સમજવું.

જાણવું જોઈએ કે ઇનસાન ગરીબયા પછી જીવતા રહેલાઓમાં કારેખૈરની આશા રાખેછે કે તેના વાસ્તે નગાઝ વીં પડીને સવાળનો હીયો મોકલતા રહે કેમકે તે વળતે તે ખિયારાથી કાંઈ પણ કામ થઈ શકતું નથી, અને લાજીમછેકે ખાસ કરીને માળાપ માટે જરૂર કારેખૈર કરે કેમકે અવલાદ ઉપર તેઓનો હક ધણો છે. હદીસમાં આવ્યું છે કે અગર માળાપ નારાઝ હોય તો ફરમંદ જન્નતની ખુશ-ખુશી પણ મદરૂમ રહેશે જો કે જન્નતની ખુશખુ પાંચસો વરસના રસ્તેથી આવે છે અને હદીસમાં વારીદ થયેલું છે કે હયાતીમાં કેટલીક વખત માળાપ રાજી રહે છે પણ મરવાની બાઅદ અગર તેઓ માટે કારે ખયર ન કરે તો નારાઝ થઈ જાય છે, અને કેટ-

લીક બખત ઝોમ પણ જાને છે કે અગર હયાતીમાં નારાઝ થઇને મરણુ પામ્યા હોય પણ જ્યારે તેઓ માટે કારેખયર કરવામાં આવે છે ત્યારે તેઓ રાજી થઈ જાય છે, માટે આપણાથી રાજી રહી મરણુ પામ્યા હોય તોપણ જરૂર છે કે આપણે તેઓ માટે નેક અઆમાલ બખતી લાવીએ કેમકે નારાઝ થઈ જવાનો યોગ્ય રહે છે, અને અગર ખુદા ન કરે આપણાથી નારાઝ થઇને મરણુ પામ્યા હોય તો વાજબી અને માઝીમ છે કે તેઓ માટે એવા સવાળના કામ કરે કે તેઓ રાજી થઇ જાય. જાણવું જોઈએ કે કારેખયર માત્ર રૂપિયાથીજ થતું હોય તેમ નથી બસકે હાથ પગ અને જીભથી પણ થઇ શકે છે કે નમાઝ રોઝા અને ઝીકરે ખુદા પડીને તેનો સવાળ મધ્યતને બક્ષી આપે, અને મધ્યત માટે જે જે કારેખયર કરવામાં આવે છે તેનો સવાળ મધ્યતને અને તેના કરનાર બન્નેને મળે છે, અને ફેટલાક સવળ એવા છે કે અગર મધ્યત ઉપર અઝાબ થતો હોય તો ચોટો થઇ જાય છે, બસકે ફેટલાક કામ એવાં છે કે મધ્યત જહન્નમી હોય તો જન્નતી થઇ જાય છે માટે હે ! ખીરાદરે ધમાતી પોતાના મુરદાઓ ઉપર દયા લાવો અને જેમ જાને તેમ તેઓ માટે નેક કામ બખતી લાવો કેમકે આપણે પણ એક દીવસ મરવું છે, અગર આપણે ખીજાઓ માટે કાંઈ નેક કામ કરીશું તો આપણને પણ કોઇ યાદ કરશે અને આપણા ઉપર રહમ કરશે.

નમાઝે વહશત કે જે મધ્યતના હદીયા તરીકે મશહૂર છે તે જોહતર એ છે કે ગરે તેજ દીવસે મગરબ અને ઇશાની વચ્ચે પડે કે મશહૂર અને ચલુ પણ એમજ છે, અગર વહશતની નમાઝને મગરીબ અને ઇશાની વચ્ચે નપડી શકે તો દફનની રાતરે જ્યારે આંહી

ત્યારે રાતના છેલ્લા ભાગ સુધી પડી શકે છે. નમાઝે વહશત પોતે પડે અથવા બીજા પાસે પડાવે બન્ને જાય છે. મધ્યતના હદીયાની નમાઝ મુન્નત છે પણ પૈસા લાઇ પડે તેના ઉપર વાજબ છે. નમાઝે વહશતનો તરીકો એ છે કે વહશતની બે રકઅતની પહેલેનીયત કરે કે નમાઝે વહશત પડું છું કુરબતન એલલાહ, પછી અલહમ્દનો સુરો પડી આયતુલ કુરસીને “હુમદીહા ખાલેદુન” સુધી એક લખત એહતેયાતન પડે અને બીજી રકઅતમાં સુરએ અલહમ્દની આઅદ દસ વખત સુરએ “ઈન્ના અનઝલનાહો” બિસમિલ્લા સહીત પડે, અને નમાઝ તમામ કરીને સલાવાત પડીને તેનો સમાપ્ત મધ્યતની રૂહને બક્ષી આપે.

જ્યારે કોઇને ત્યાં મધ્યત થાય ત્યારે મકાનવાળા અને આડોશી પાડોશીઓ ઉપર સુન્નત છે કે જેને ત્યાં મધ્યત થઇ હોય તેને ત્યાં ત્રણ દીવસ સુધી ખાણુ પકાવીને લઈ જાય અને તેને દીલાસો આપીને સખર કરવાનું કહે કે તેમ કરવું મહા મોહટા સવાબનું કારણ છે, અને લાઝીમ છે કે મધ્યતની ખુશખબરી કદી બયાન કરે નહીં, અને ઝીયારતને લાઝીમ છે કે અગર શવહર ગુજરી ગયો હોય તો ચાર મહીના અને દસ દીવસ સુધી વહશતનો ઇદો અને સોગ રાખે કેમકે તે મુદતમાં બીજો નીકાહ કરવો અને શણગાર સજવો અને ઉમદા પોશાક કે જે શણગારમાં હાખલ છે તે પહેરવો હરામ છે, બલકે જેટલી બાબતો શણગારનું કારણ હોય તે બધી જોઇને કરવી જેમકે ચુડીયો પહેરવી અને મેંહડી અને સુરમો લગાડવો અને મિસ્સી ધસવી અને રંગીન કપડાં પહેરવા અને ખુશખુ અને તેલ લગાડવું જેમકે ઝઅફરાન બલકે હરએક ખુશખુતું સુંઘવું બીજેરે

હરામ છે અને જે ખાણામાં ખુશખો હોય તે ખાણુ પણ ન ખાય અને કોઈ પણ જાતનું ધરાણું ન પહેરે એટલે સુધી કે ઇંદો ખાસ થાય, પણ નહાવું ધોવું અને કાંચકી કરવી અને સારા ખી-છાના ઉપર બેસવું અને મોહટા મોહટા મકાનોમાં રહેવું હરામ નથી અને એવી રીતે પોતાનાં બાલ બચ્ચાં અને નોકર ચાકરોને શયુગારવા હરામ નથી અને જરૂરના વખતે જેમકે આંખોના દુખાવા વીં ના કારણથી સુરમો લગાડવો જાયઝ છે પણ બેહતર એ છે કે દીવસના લુછી નાંખે.

વફાતનો ઇંદો ચાર મહીના દસ દીવસથી ઝોછો અથવા વધારે નથી પણ જે વખતે ઝોરત હામેલા હોય અને ઇંદાની મુદત સુધીમાં બચ્ચું જન્મ ન પામે તો જ્યાં સુધી બચ્ચું જન્મ પામે ત્યાં સુધી ઇંદો કાયમ રાખવો વાજીબ છે. સાહેબે મુસીબતે મોંઘ ઉપર તમાચા મારવા વીખોડીયા બરવાં વાળ તોડવા વીશે મશહુર કોલ પ્રમાણે એ બાબતો જાણીને અને ઇખ્તીયારથી કરવી હરામ છે, પણ બાપ અને ભાઈના ગમમાં હરામ હોવું સાબીત નથી. મધ્યત ઉપર રડવામાં કોઈ હરકત નથી જોઈએ તો આહીસ્તા રોવે અને જોઈએ તો અવાજથી રોવે, પણ ખુદાની શીકાયતના સખ્દો જખાન ઉપર જરી ન કરે અને ખુદાએ તઆલાની કજા ઉપર રાજી રહેવાથી ઉલટું થાય એવી બખત જાણીને ઇખ્તીયારથી ન કરે.

માતમદારી માટે ગમે તેટલા દીવસ બેસે જાયઝ છે પણ કોઈ સવાખના કામ શીવાય ખાલી માતમદારી કેટલાક આલીમોના કોલ પ્રમાણે એક દીવસથી વધારે રાખવી મકરૂહ છે પણ નેક કામ જે મકે કુરઆન ખાતી અને મજલીસ કરે તો જેટલી વધારે મજલીસ

યશે તંટભો વધારે સવાળ મળશે. આછમએ માઅસુમીન અને ખુ-
સસન ગનાએ સયદુશોહદા રહીલહુલ ફિદાની મુસીબતમાં રેવું
અને નવહા અને ગીયાએ જારી કરવી માથુ અને છાતી કુટવી
માતમ કરવું માથા ઉપર માટી નાંખવી અને શણુગારની બાબતો
તરક કંચી માતમી લીખાસ પહેરવો. સ્વાદીષ્ટ ચીજો ખાવી તથા
દેવો ગીરેખાન આક કરવું માથું અને પગ ખુદમાં રાખવાં વીંગેરે
ખાખતો જમજ છે ખલકે મુસ્તહબ છે અને બેહદ સવાળ મળશે
ખલકે આશુગને દીવસે કેટલાંક કામ જેવાં કે શણુગાર તથા દેવો
લાઝીમ છે અને અગર શણુગાર કરે અને ગમીના બદલે ખુશી કરે
તો તે અહલેખેતના દુશ્મનોમાં દાખલ છે. ખલકે કેટલીક ખાખતો
અજાદારીના શરતોમાં દાખલ છે જેમકે તક્સીલવાર મહીબુંલ અહ-
અને ફાઝીમે યઝદી અને બેહાર વીંગેરેમાં મજકુર છે.

શુરવારે અને શુકરવારે મોઅમેનોની કબરો ઉપર ફાતેહા પડવા
માટે જવું મુસ્તહબ છે, અગરએ દરેક જગ્યાએથી ફાતેહા પડવાનો
સવાળ મોઅમેનીનની અરવાહોને પહોંચી શકે છે પણ કબરસ્તાનમાં
જઈને ફાતેહા પડવાનો ધણો સવાળ છે, અને જ્યારે કબરસ્તાનમાં
દાખલ થાય ત્યારે આ પ્રમાણે ઝીવારત પડે.

અસ્સલામે ઐલયકુમ્ યા અહલ-
દેયારે મિનકંવમિન મોઅમેનીન, વરહ-
મતુલ્લાહે વખરકાતોહૂ અન્તુમલના સ-
લકુન વનહૂનો લકુમ તબઝૈન રહૈમલ્લા-

હુલ્લ મુસ્તકંદેમીન મિન્કુમ્ વલ્લ મુસ્ત-
અંખૈરીન ઇન્નાલિલ્લાહે વઈન્ના એલ-
યૈહે રાજે કૌન.

અને જે શખસ ખીરાદરે મોઅમિનની કબર ઉપર સાત વ-
ખત ઇન્ના અનજલનાતો સુરો પડે તો તે કયામતના ખૈદ્દી જેખૈદ્દ
થશે અને તેને અને કબરની અદરના મોઅમીનને ખુદાએતઆલા
બક્ષી આપશે.

લ૦ હાજી શુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલ બાવનગરી હાલ અમ-
દાવાદીની અરજ અગર કોઇ જગો લુગ્ગ જેવામાં આવે તે સુધારીને
સવાબમાં દાખીલ થવું.

માહે ઝીલહજ. } તમામશુદ્ધ. { માહે ફેખરવારી.
સન ૧૩૨૨ હી. } { ૧૯૦૫ ઇસવી.

ઈસ્લામી કીતાબો વીં નું ટુંક લીષ્ટ.

૧ કુરઆને શરીફની ઉમદા તફસીર અસલ અરબી ખુશનુમાં આયતો તેની પાછળ તેજ આયતો ગુજરાતી શૈલીમાં મોટા હરફમાં તથા તરજુમો તે પછી તફસીર તાવીલ વીં વીં થી બરપુર મોટા ૨૬૦૦ પેજમાં ૬ જે રોયલ ૮ પેજ ૫૨૦૦ પેજ થયાં તેના દસ દસ સીપારાના ૩ ભાગ છે. પાકા પુઠા સાથે પોસ્ટેજ રજીસ્ટર સુધ્ધા દરેક ભાગના ૩ ૧૦) = ત્રણે ભાગના ૩ ૩૦ = આફ્રીકા વીં માટે પાંચ ભાગ કર્યા છે પોસ્ટેજના તથા બે પુઠાના ૩. ૪૫ વધારે કુલ ૩. ૩૪૫ = હીંદુસ્તાનના પાંચ ભાગના ૩. ૩૧૫ =

૨ અમ્માનો પારો—જેની અંદર ૩૭ સુરા છે, પહેલે અરબી ખુશનુમાં હરફમાં આયતો અને તેની પાછળ તેજ આયતો ગુજરાતી મોહટા શૈલીમાં ટાઇપમાં તેની નીચે ગુજરાતીમાં તરજુમો અને તે પછી તેની તફસીર છ હદીયો ૩ ૧૫ પોસ્ટેજ ૦) = આફ્રીકાના ૦ =

૩ હદીકથે શહાદત જેમાં ઉરદુ શીરીન ભાષા ગુજરાતી મોટા હરફમાં ૪૦ મજલીસો છે પાકા પુઠાની મોટા કદની છે. કીમત ૩ ૧૫ પોસ્ટેજ ૦) = આફ્રીકાના ૦ ઉંચા કાગળ વાળીનો ૩ ૧) વધારે.

૪ રાહેનજાત માસીક ચોપાન્યું ઉમદા ઉમદા દીન ઈસ્લામની આયતો હીકાયતો હદીસો કીસ્સા વીં થી બરપુર ૩૨ પેજમાં નીકળે છે જેનું ૧૩ મું વરસ ચાલે છે વરસ ૧ ના અગાઉથી ૩ ૨)

૫ નુરેદ્દમાન બે માસીક ચોપાન્યું ઇમામે હુસયન અં ની મુસ્લીમતની રીવાયતો મરસીયા તથા સલામ વીં તથા મોઅજ્જા ૫અઝેલ વીં ૩૨ પેજમાં ૧૧ મું વરસ ચાલે છે, વરસે ૩ ૧) આફ્રીકા ૩ ૧) રાહેનજાત ન લીએ તેનો ૩૦ વધારે.

૬ બહરેગમ જેમાં જુદા જુદા શાએરોએ બનાવેલા ૧૦ મરસીયા

સુદીને મોટા હરદમાં છાપ્યા છે ૬૮ પેજની કીતાબ છે કીમત ચાર
 આના પોરેજ ૦)૥ ૭ રહેનબત ૪ થી કીતાબ ૩૧)
 ૮ રહેનબત ૫ થી કીતાબ ૩૧) ૯ રહેનબત ૬ થી કીતાબ ૩૧)
 ૧૦ અહવાલુન્નીસા ખાસ ઓરતોના અદવાલમાં કીસ્સા હીકા-
 યતો મસાએલ વીં ની પોરેજ સુધાં ૩ ૧૨ આફ્રીકા વીં નો ૩ ૧૥
 ૧૧ દુરરેખેખહા પંજેતને પાક નવ ઇમામ મળી ૧૪ માઅસુમ
 અં ના અહવાલની પોરેજ સુધાં ૩ ૧૨ આફ્રીકા વીં ૩ ૧૥
 ૧૨ મખઝનુલ મસાએલ જેમાં ખુદાની વહદનીયત, સાએતી
 અદલત, ઇમામત, નખુવત, ઇલમ વજુ, ગુસલ નમાઝ, રોઝા ફજ
 ઝકાત, ખુમસ, તથા મધ્યતને લગતી કફર, દફર, ગુસલ જનાઝા
 વીં વીં ની બાબતો ઉંચા કાગળ વાળીનો ૩ ૧) હલકા કાગળ
 વાળીનો ૩૦૥૥ પોરેજ ૦)૨ આફ્રીકાના ૩૦ કાયા ખુદાવાળી ૩૦૥૨
 ૧૩ ગુલઝારે કરખલા જનાએ ઇમામે હુસયન અં ના નુરથી તે
 તેઓની શહાદત સુધીનો અહવાલ કીં ૦ ૩૧ પોરેજ ૦)૨ આફ્રીકા ૩૦
 ૧૪ ઝાદુલઆખરત ૧૦ મજલીસની ૩૦૥૨ આફ્રીકાના ૩ ૦૥
 ૧૫ માઆપના હકની કીતાબ ૩ ૦
 ૧૬ સઝાએઝલમ ખુખ્તાર વીં ખુનતો બદલો લીધાનો અહવાલ ૩૦
 ૧૭ નહરેગમ ૭૫ નવહા ૧૦ સલામ પાંચ મુનાબત દોરદ વીં
 વીં ૩ ૦૦૥ આફ્રીકાનો ૩ ૦- જુની આવૃત્તી ૩ ૦૥
 ૧૮ બોલોહર અને ગુઝાસુફનો રસીક કીરસો ૩ ૦
 ૧૯ મફતીહુલ જુનાન મસાએલની ઉરદુ હરદ અને ઉરદુ
 બાષામાં ૦૦૦ આફ્રીકા વીં ના ૩૦૥૨
 ૨૦ તમીમઅનસારીનો રસીક કીરસો ૩૦
 ૨૧ તવરેતના ૪૦ સુરાનો તરજુમો ૦)૨ પોરેજ ૦)૥

